

EVENTYR

(Kilde: fuv.hivolda)

Ordet eventyr kommer fra det latinske ordet "adventura", som betyr hendelse. Eventyrene tilhører den aller eldste diktningen vi kjenner. De fleste ble til lenge før bokenes tid. Opphavsmannen til folkeeventyrene er alltid ukjent, og de ble ikke skrevet ned før vårt århundre. Et annet kjennetegn er at det kan dukke opp ulike variasjoner av samme eventyr forskjellige steder i verden, da med lokal og nasjonale tilpasning og særpreg. Eventyret "Presten og klokkeren" stammer trolig fra Orienten og det finnes i ca. 600 varianter både i Asia, Afrika, Amerika og Europa. De norske folkeeventyrene, slik som det norske språket, er en del av en indo-europeisk tradisjon som geografisk strekker seg fra India til Irland.

I Norge er de Peter Christen Asbjørnsen og Jørgen Moe som forbindes med folkeeventyr. De gjorde en stor jobb med å samle inn og skrive ned de muntlige historiene. Dette blir regnet som en viktig del av nasjonalromantikken.

Det som først og fremst er karakteristisk for folkeeventyr, er at de opprinnelig var muntlig. Historier gikk fra munn til munn i mange generasjoner. Språket i eventyrene er preget av dagligtalen.

Leseforståelse:

1. Hva betyr ordet "adventura"?

2. Kjenner vi opphavsmennene til folkeeventyrene (den som fortalte historien første gang)?

3. Hvor kommer eventyret "Presten og klokkeren" fra?

4. Hvilke to personer forbindes med norske folkeeventyr?

5. Hva gjorde disse to personene?

6. Hva er det karakteristiske (de spesielle) med folkeeventyrene?
